

20/25

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 26 november 2020 door A, hierna te noemen klaagster, namens B, ingediende klacht tegen C, MSc, hierna te noemen verweerster, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennis genomen van:

- het klaagschrift d.d. 26 november 2020;
- de machtiging van B tot indiening van deze klacht;
- het verweerschrift ingekomen op 11 januari 2021.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden per digitale beeldverbinding ter zitting van het College van 19 mei 2021, waarbij klaagster en verweerster aanwezig waren. Verweerster werd bijgestaan door mr. M. Heesmans, advocaat te Roosendaal.

II De feiten

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan:

- a. Klaagster is de tante van B, geboren in 2005.
- b. B groeit op in een multi-problem gezin met een oudere autistische broer.
- c. Verweerster was in 2020 op detacheringbasis twee dagen per week werkzaam bij X te Y (hierna te noemen de praktijk). Per 1 januari 2021 is zij volledig werkzaam in de praktijk.
- d. B is in het voorjaar van 2020 via de Praktijkondersteuner huisarts (POH) bij de praktijk aangemeld door de zorgcoördinator van het sociaal wijkteam van de gemeente (hierna de zorgcoördinator) vanwege depressieve klachten, stemmingsklachten, automutilatie en lichamelijke klachten mogelijk vanwege al langer bestaande stressgevoelens. Ook was sprake van suïcidale uitspraken en niet meer naar school willen.
- e. Bij het intakegesprek met B en haar ouders op 8 mei 2020, waar verweerster overigens niet bij was, is door de praktijk de voorwaarde gesteld dat - parallel aan het hulpverleningstraject van B - er beweging moest komen in de gezinsdynamiek in die zin dat de broer van B uit huis zou gaan en zou gaan wonen in een begeleid wonen-project. De ouders hebben deze voorwaarde in samenspraak met het sociaal wijkteam geaccepteerd.
- f. Vervolgens heeft verweerster twaalf steunende gesprekken met B gevoerd. Eveneens bij de intake afgesproken systeemtherapie is niet doorgestaan omdat de in de praktijk werkzame systeemtherapeut inmiddels was vertrokken.
- g. Tijdens een Multi Disciplinair Overleg (MDO) op 1 oktober 2020 is de situatie van B besproken. Conclusie van dat overleg was dat B baat vindt bij de steunende gesprekken maar dat de broer nog steeds niet uit huis is, reden waarom de steunende gesprekken bij de praktijk moeten worden beëindigd. De gedachte hierbij was dat B steeds minder baat heeft bij steunende gesprekken nu de situatie bij haar thuis hetzelfde blijft.
- h. Aan moeder is deze conclusie door verweerster zeer kort voor haar laatste gesprek met B op 2 oktober 2020 telefonisch medegedeeld.

- i. Vervolgens heeft op 29 oktober 2020 een laatste afsluitend gesprek via beeldbellen plaatsgevonden tussen B, haar ouders, verweerster en de zorgcoördinator. In dit gesprek is aan de orde geweest hoe nu verder te gaan met de zorg voor B.
- j. B is na twee maanden in behandeling gekomen bij een andere praktijk. Zij gaat nu nog niet naar school en heeft nog last van automutilatie.

III Het standpunt van klaagster en de klacht

De klacht houdt in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld door de hulpverlening aan B op onzorgvuldige wijze te beëindigen. Klaagster stelt hiertoe dat verweerster - tien minuten voordat de afspraak van B met verweerster op 2 oktober 2020 zou beginnen - haar moeder heeft gebeld met de mededeling dat de gesprekken per direct zouden stoppen. De reden hiervoor was dat de broer van B nog thuis woonde. Klaagster is van mening dat verweerster het leven van B in gevaar heeft gebracht door zo plotseling met de therapie te stoppen en geen opvolging te regelen. Dat dit zou gaan gebeuren is door verweerster niet op tijd besproken met de ouders en evenmin met het wijkteam. De moeder van B, bekend met een depressieve burn-out, heeft door dit handelen van verweerster een week depressief in bed gelegen.

IV Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist. Zij heeft erkend dat de communicatie met de ouders rondom de beëindiging van de steunende gesprekken met B niet goed is verlopen en dat de praktijk hierin anders had kunnen handelen. Het besluit is in het MDO genomen omdat er geen beweging zat in het uit huis gaan van de broer en de systeemtherapeut langdurig was uitgevallen. Verweerster heeft getracht een en ander zo goed mogelijk vorm te geven. Zij had een uitvoerende rol in het team maar was ook verantwoordelijk voor de daar genomen beslissingen en heeft de behandeling van B teruggelegd bij de POH en de zorgcoördinator. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal op het verweer in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

V.1. Bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen gaat het er niet om of dat handelen beter had gekund, maar om het beantwoorden van de vraag of de psycholoog de zorgvuldigheid heeft betracht van een redelijk handelend en redelijk bekwaam psycholoog door te handelen naar de Beroepscode.

V.2. Artikel 19 van de Beroepscode luidt als volgt:

“Psychologen zijn verantwoordelijk voor de continuïteit van de professionele relatie. Als dat nodig is schakelen zij daarbij andere deskundigen in. Zij treffen maatregelen om zich er van te verzekeren dat een of meer vakgenoten hun professionele werkzaamheden overnemen dan wel afronden, als zij om welke reden dan ook genoodzaakt zijn de professionele relatie ontijdig te onderbreken of voortijdig af te breken. Psychologen zijn verantwoordelijk voor een adequate overdracht.”

V.3. Het College is van oordeel dat verweerster zich niet heeft gehouden aan hetgeen in dit artikel staat vermeld. Zij heeft namelijk te abrupt gecommuniceerd door direct op 2 oktober 2020 de beslissing tot uitvoering van het besluit van het MDO van 1 oktober 2020 mee te delen aan de moeder. Gelet op de kwetsbaarheid van haar cliënte en het gezin waarin zij functioneerde had verweerster tevoren beter na moeten denken hoe de communicatie over de beëindiging van de behandeling zou

moeten verlopen en had zij met betrokkenen in moeten plannen op welke manier zij in de continuïteit van de behandeling ging voorzien.

Hiermee had verweerster ook het gat in haar contact met B tussen 2 en 29 oktober 2020 kunnen voorkomen en maatregelen kunnen treffen dat een andere vakgenoot haar professionele werkzaamheden sneller zou overnemen.

De klacht is in zoverre gegrond.

Het College zal aan verweerster geen maatregel opleggen. Hierbij heeft meegespeeld dat de beslissing in het MDO tot beëindiging van de behandeling niet onjuist is geweest en dat verweerster – die pas sinds kort was afgestudeerd en bij de praktijk werkte – slechts in de communicatie hierover onzorgvuldig is geweest, hetgeen zij heeft erkend en heeft aangegeven hieruit lering te hebben getrokken.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht gegrond als voormeld;
- legt verweerster geen maatregel op.

Aldus gewezen op 19 mei 2021

door:

mr. P.B. Martens, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
prof.dr. P.T. Cohen-Kettenis,
dr. H.F.A. Diesfeldt,
drs. J.R. Mulder,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

w.g. P.B. Martens